

europejskiej została zaprezentowana polska literatura współczesna. Książka ta sytuuje się w trudnym do określenia miejscu, [see](#) ma bowiem z jednej strony służyć jako pomoc dydaktyczna, [order](#) tj. umożliwiającą panowanie nad nauczonym przedmiotem, [no rx](#) z drugiej zaś autorzy sugerują jej cele rewindykacyjne, tj. oddawanie głosu europejskim ?literaturom mniejszym? (w tym polskiej). W efekcie polska literatura została przedstawiona w sposób modelowo heroiczny (autor pokazuje ten fakt na przykładzie Tadeusza Konwickiego), co uniemożliwiło zaprezentowanie jej w sposób bardziej wielostronny: usilna rewindykacja heroicznej polskości stała się w ten sposób swoistą ideologią/ instytucją. W wyniku rozważań dotyczących miejsca Tadeusza Konwickiego w Literaturze Europy oraz innych zagranicznych podręczników odnoszących się do literatury polskiej (takich jak m.in. Literatura europejska i łacińskie średniowiecze Curtiusa, The Western Canon Blooma, Historia literatury polskiej Marinello) autor proponuje ich lekturę jako zapisu instytucjonalnego przedsięwzięcia o wymiarze immanentnie ideologicznym, a w związku z tym niewartościujące uznanie tak rozumianych przedsięwzięć instytucjonalnych jako tekstu o statusie równym przedsięwzięciom literackim.